

کودک جامعه‌شناختی

- جامعه‌شناسی دوران کودکی: نظریه‌پردازی پیرامون مفهوم دوران کودکی
- الیسون جیمز، آلن پروت، کریس جنکس
- علیرضا ابراهیم‌آبادی
- ثالث
- ۴۵۰۰ تومان ۲۲۰۰ صفحه، ۱۳۸۳، ۵۱۸

• عبدالله خلیلی
کارشناس ارشد جامعه‌شناسی دانشگاه تهران

جامعه‌شناسی دوران کودکی که نام اصلی آن نظریه‌پردازی دوران کودکی (Theorizing Childhood) است، همان طور که باری تومن^۱، از اعضا دیپارتمن جامعه‌شناسی دانشگاه برکلی کالیفرنیا، بیان می‌کند یک خلاصه و بررسی به روز از واقعیات این حوزه است که با تأکید بر نظریه اجتماعی نوشته شده است.

نویسنده‌گان این کتاب مطالب خود را در سه بخش اصلی و ده فصل تنظیم کرده‌اند که علاوه بر نظم تاریخی، نظم منطقی مطالب نیز در ترتیب بیان مطالب رعایت شده است. کتاب در بخش اول خویش که به بررسی تصاویر مختلف دوران کودکی از دیدگاه صاحب‌نظران مختلف می‌پردازد، در برگیرنده دو رشته اصلی از تصورات موجود در این زمینه است و هر دسته از این تصورات نیز در فصلی جداگانه بیان شده‌اند. کودک پیش جامعه‌شناختی، که فصل اول

کتاب به آن اختصاص یافته، در برگیرنده تصورات عموماً غیرجامعه‌شناختی و اغلب فلسفی است که حاصل بازآمدی‌های کودک شور متأثر از دیدگاه فلسفی توماس هابز، کودک فطری متأثر از دیدگاه فلسفی جان لاک، کودک دارای رشد طبیعی متأثر از دیدگاه روان‌شناختی ژان پیاژ و کودک ناخودآگاه متأثر از دیدگاه روانکاوانه زیگموند فروید تصاویر پیش‌جامعه‌شناختی کودک را پیش روی خواننده می‌گذارند. اما فصل دوم که کودک جامعه‌شناختی نام گرفته است با این استدلال خویش را از نظریات پیش جامعه‌شناختی جدا می‌کند که در نظریات پیش جامعه‌شناختی شناخت ماز کودک بدون توجه به هرگونه ساختار اجتماعی تأثیرگذار و یا اجتماعی - محیطی مؤثر بر کودک شکل می‌گیرد.

ساختار اجتماعی به مرز بین کودک پیش جامعه‌شناختی و کودک جامعه‌شناختی است. در این فصل نویسنده‌گان براساس یک نظم تاریخی و معنایی نظریات جامعه‌شناختی راجع به کودکی به دو دسته نظریات سنتی و مدرن تقسیم کرده‌اند و نظریات سنتی، همچون نظریه جامعه‌پذیری را که متأثر از تئوری کارکردگرایی ساختاری است به مثالیه یک مرحله نظری انتقالی در نظر می‌گیرند که از نظر تاریخی مرحله بین کودک پیش جامعه‌شناختی و کودک جامعه‌شناختی است و به لحاظ معنایی نیز معتقد است که دوران کودکی مرحله‌ای انتقالی مابین کودک بیولوژیک (نوزادی) و بزرگسالی است. اما نظریات مدرن دوران کودکی هریک به طریق سمعی در کشف عالمیت کودکان دارند. کودک به مقابله سازه اجتماعی، کودک قبیله‌ای، کودک گروه اقلیت و کودک اجتماعی ساختاری انجمنه‌های جامعه‌شناختی اند که به باور نویسنده‌گان هریک روایتی خاص از عالمیت کودکان را ارائه می‌دهند.

اما بخش دوم کتاب، که طولانی‌ترین بخش کتاب نیز به شمار می‌رود و پیش از هفتاد درصد حجم کتاب را به خود اختصاص داده است. «موقعیت‌یابی دوران کودکی» نام دارد. در این فصل نویسنده‌گان کتاب سعی دارند تا شناختی

مبتنی بر واقعیات از موقعیت کودکی در فضای اجتماعی و فرهنگی به خواننده ارائه دهند. بررسی کودک در فضای اجتماعی، مفهوم انتقالی دوران کودکی، فرهنگ‌های گروههای همسال کودکان، کودکان کارگر، تغییرات دوران کودکی در فضاهای و زمانهای مختلف و جسم و دوران کودکی از مباحث مطرح شده در فصلهای هفتگانه این کتاب است. در میان فصول هشتم، کودکان کارگر و فصل هشتم، جسم و دوران کودکی از خواندنی ترین فصلهای این بخش هستند.

فصل سوم که کوتاه‌ترین فصل این کتاب و «نظریه‌پردازی دوران کودکی» نام گرفته است، در عین حال مهم‌ترین فصل این کتاب نیز به شمار می‌رود. در این بخش نویسنده‌گان کتاب سعی می‌کنند تا حاصل نظریه‌پردازی‌های خود را که در قالب چند انگاره ارائه کرده بودند (کودک اجتماعی ساختاری، کودک سازه اجتماعی، کودک گروه اقلیت، کودک قبیله‌ای)، به پیکره اصلی نظریات رایج جامعه‌شناختی پیوند بزنند. آنها برای این کار از عمدت‌ترین مقوله‌های رایج جامعه‌شناختی کمک می‌گیرند. چهار مقوله دورگانه مورد استفاده نویسنده‌گان این کتاب عبارت از: ساختار - عالمیت، هویت - تمایز، ثبات - تغییر و محل - جهانی. آنها برای نمایش محصل نظری کار خویش به ارائه دو طیف مقاطع از این دوگانه‌ها می‌پردازند که هریک از انگاره‌های چهارگانه کودک جامعه‌شناختی یکی از فضاهای خالی بین دو طبق را اشغال می‌کنند.

کتاب جامعه‌شناسی دوران کودکی اگرچه کتابی برای بررسی جامعه‌شناختی دوران کودکی در کشور ما به شمار نمی‌رود ولی این امتیاز را برای مترجمان خود به ارمغان آورده که اولین کتاب منتشر شده در این حوزه در کشور باشد. از این رو ارزش آن را دارد که مورد تقدیر قرار گیرد. این کتاب، همان طور که مترجمان نیز در مقدمه خود به درستی بر آن تأکید می‌کنند در حالی منتشر شده است که علوم اجتماعی کشور هیچ اتفاقی به این حوزه مطالعاتی نداشته و کماکان نیز ندارد.

انتشار این کتاب قبل از هرچیز این امید را در دل علاقه‌مندان به مطالعات کودکان زنده نگه می‌دارد که باعث شود صاحبان فکر و اندیشه در سپهر جامعه‌شناختی کشور، اعتنایی درخور به کودکانی داشته باشند که قریب به ۴۰ درصد جمعیت کشور را به خود اختصاص داده‌اند.

در پایان ذکر این نکته خالی از لطف نیست که: علی‌رغم نبود هیچ رشته و یا واحد درسی دانشگاهی، با عنوان جامعه‌شناسی کودکان، در کشور، چاپ اول این کتاب نایاب شده و این نکته خود بیانگر آن است که این حوزه مطالعاتی مورد اعتنای دانشجویان علم اجتماعی قرار گرفته است.